

שירת סאייה

כתב רון הירשי
ציירה קונסטנץ ברגום

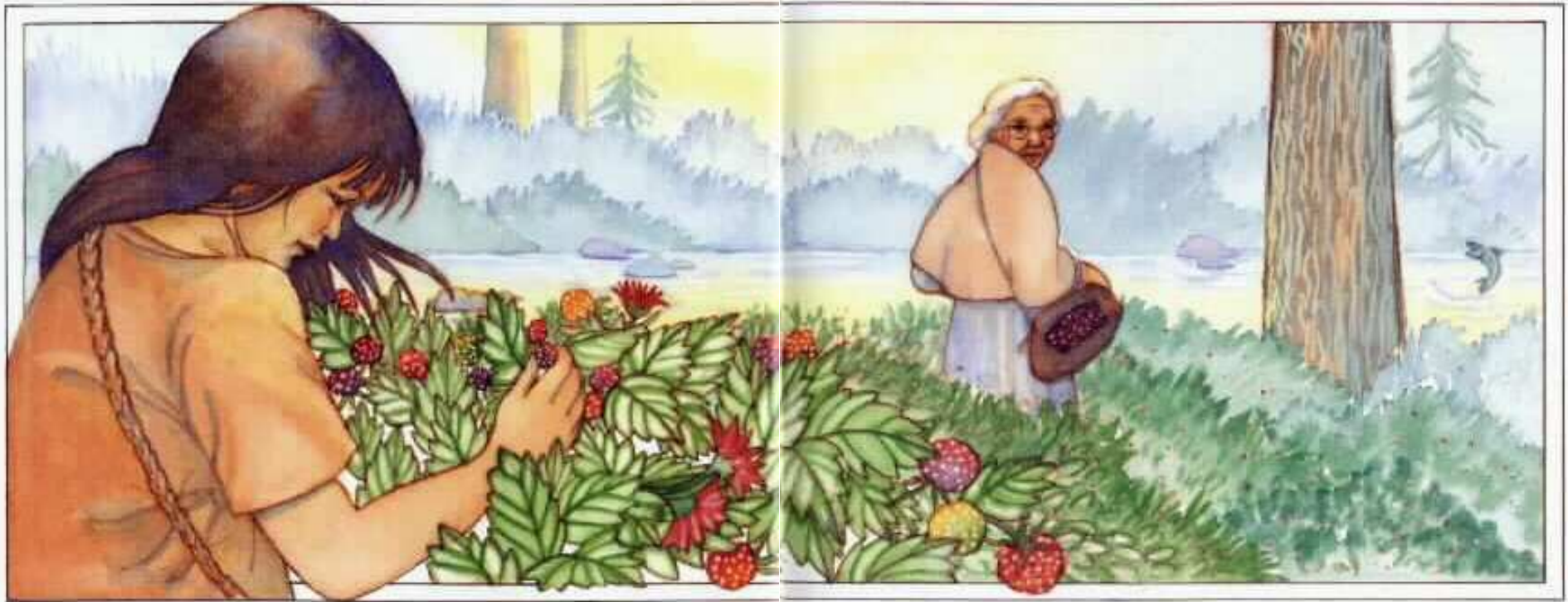
כאשר סבא וסבתא היו
צעירים, שפת כלאללאם
הייתה איתנו כמו רוח, כמו
שירת הציפורים ורעש גלי
הים. הקולות שלנו היו הצליל
האנושי היחידי, נעים ורך, אך
חזק בתקופת הארזים ודג
האלתית.

היום, כאשר אני הולכת לאורך
הפלג, בדרכי אל הים, אני
שומעת את צלילי כלאללללללל
שסאייה סבתי לימדה אותי.
דגי האלתית הצעירים שוחים
בדרך שלהם. הם מתפתלים
בין אבני הפלג, שם נולדו
באביב המוקדם, וממשיכים
בדרך ארוכה בין צל האזוב של
עצים שנפלו וארזים
המתנשאים אל-על.

הדגים הקטנים הכסופים
שוחים דרך בריכת הבונה,
שם האנפה והלוטרה
מחפשים ציד בעין חדה. עצי
הארז הנפולים מגינים על
הדגים הקטנים בדיוק כמו
סאייה מגינה עלי ועל ידידיי.

גרגירי הפטל מבשילים בשמש כשהקיץ מתקרב.
פרחים סגולים פורחים כמו כוכבים לאורך גדת הפלג.

אחדים מהפרחים נופלים לתוך
המים ושטים במערבולות עד
שמתיישבים בבריכות קטנות.
גם דגיגי האלתית שוחים עם
הזרם לתוך אזורים רדודים של
המפרץ. כאן אנו אוספים
גבעולי עשב בעלי ריח מתוק,
כדי להכין מהם סלים לפטל
ולצדפים.

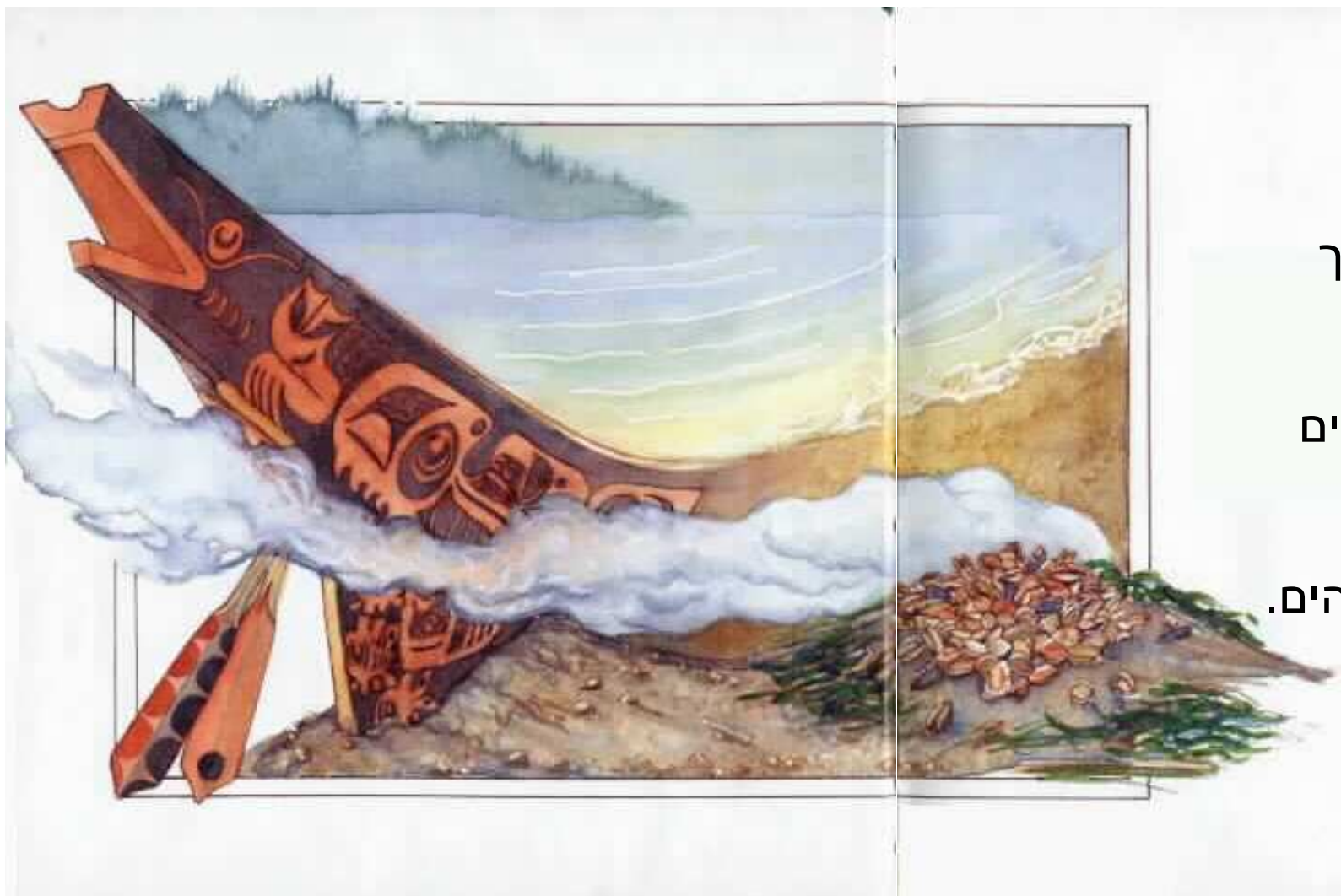

בדרכם לים דגי האלתית
קופצים ומשקשקים במפרץ
ניובהיט. אנו רוכבים על
אופניים למורדות הגבעות,
שם דשא גבוה צומח בצל
הר האולימפוס.

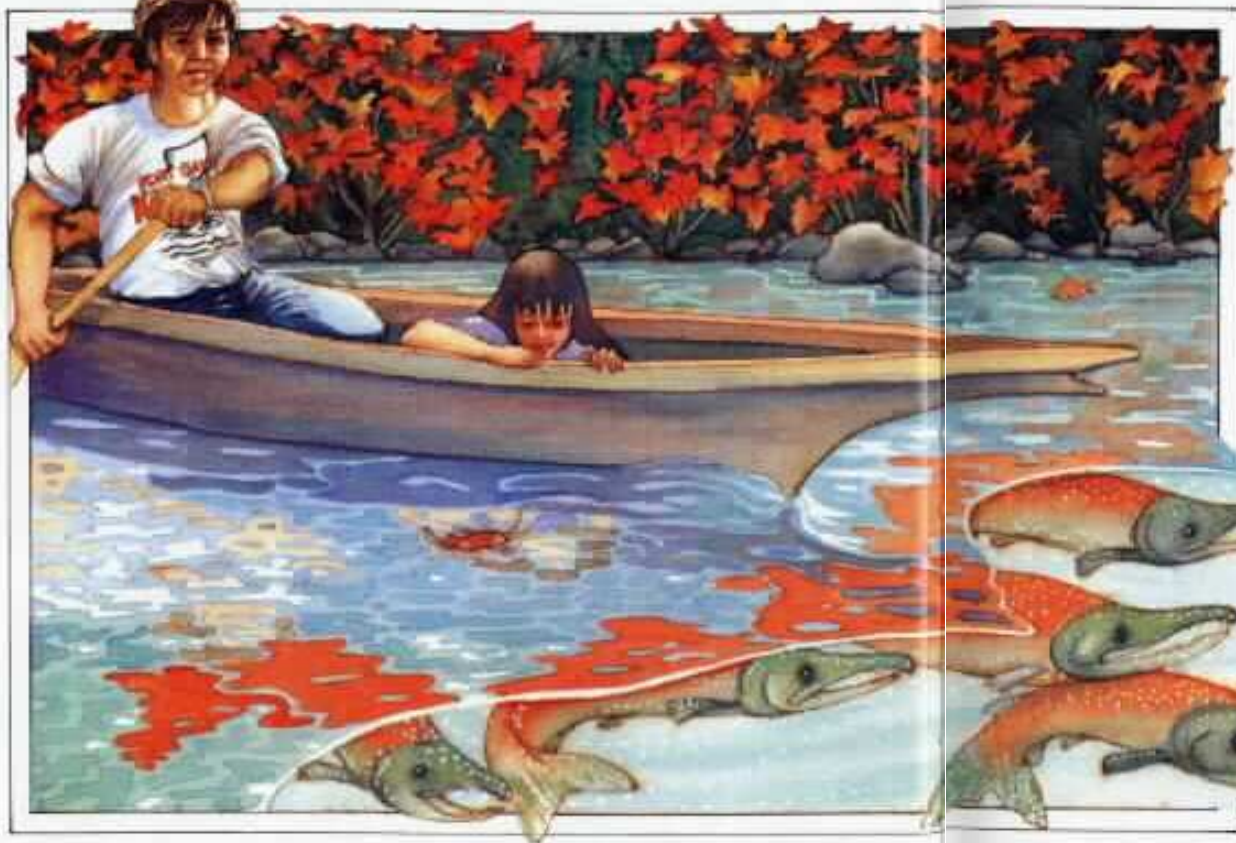
כשהשמש מחממת את החוף אנו רצים כדי לשחות במי המפרץ שם אחרים שטים בסירות קנו שלהם. סאייה אומרת שפעם איש צעיר קרא הנה ללוויתני אורקה. הם באו כולם למרחק מה מהחוף וחזרו לים.

השפל הקיצי יוצא כמו
שמיכה גדולה. הוא
תחילה מכסה ואחר כך
מגלה צדפים וסרטנים
שבסבך אצות הים.
אנו מוצאים את הצדפים
מהחול ותופסים את
הסרטנים, ואחר כך
עורכים פיקניק בחוף הים.

כאש הרוח הדרומית
מתחילה לנשוב ועלי
הדולב מזהיבים, אבא
שלי יוצא לצוד איילים.

עכשיו דגי האלתית הגדולים
חוזרים מהים. הם שוחים
למקום הולדתם, לאורך
הנהרות ששמותיהם
נשמעים כמו שירים של בית
האלתית "הוקו", "אלוס",
"דונגנאס", "קוילסנה",
"דוסאוליפי", "סקוקומיש"..

העיט ממתין, כפי שעשה
זאת מאות בשנים.
גם אנשינו ממתנים. אנו
תופסים את האלתית
ברשתות שלנו.
אלתית מעושנת תישמר
במשך כל החורף.

אנו רוקדים והכוכבים יוצאים
בשמי הלילה כמו משפחות
המתאספות לחגיגת
החורף.
אני מקשיבה לתופים,
מביטה על הרקדנים
במסכות ואוכלת עוגות תות
יער טעימות. קולי מתגבר
כשאני שרה את מילות
כלאללאם אותן למדתי
בטיולים עם סאייה.

ואז אני נרדמת וחולמת על מעבר עונות השנה. אור הכוכבים וצללים מרקדים במוחי והמילים של שירי סאייה "סקו", "סקאטל", "קלומצ'ין" שוחים יחד עם דגיגי האלתית הממתינים בנהר לאביב החדש.